

BOYUN EGME

‘Patronlar hep daha fazlasını isteyecek’

Kıdem tazminatı hakkını ‘Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi’ adı altında bir fon kurarak yeniden düzenlemek ve sermayenin kullanımına açmak isteyen AKP, biraz emekçilerden korktuğu için, biraz da patronlar kesin bir karar veremediğinden çok da rahat hareket edemiyor. Ama Patronları memnun edecek formül bulunana kadar kıdem tazminatı gündemi emekçiler için hep sıcak olacak. Türkiye Komünist Partisi bu tehlikeye işaret ederek sessiz kalmama çağrısı yaptı. • Sf4

KATLIAMDAN 27 YIL SONRA HÂLÂ:

Yobazların ipleri sermayenin elinde

KATLIAMCILARIN AKP’Lİ AVUKATLARI

Sivas katliamcılarını savunan avukatlar AKP iktidarında birçok önemli göreve getirildi.

O avukatların listesi ve geldikleri bazı görevler şöyle:

Av. Celal Mümtaz Akıncı - Eski Afyon Barosu Başkanı ve AKP oylarıyla Anayasa Mahkemesi üyesi

Av. Hayati Yazıcı - AKP’nin eski Devlet Bakanı

Av. Haydar Kemal Kurt - AKP eski Isparta Milletvekili

Av. Zeyid Aslan - AKP Tokat Milletvekili, Cumhurbaş-

kkanı Erdoğan’ın eski avukatı

Av. Hüsnü Tuna - AKP Konya Milletvekili

Av. Burhanettin Çoban - Afyonkarahisar AKP’li Belediye Başkanı

Av. Faik Işık - Başbakan Erdoğan’ın ve Süleyman Mercümeç’in avukatı

Av. İbrahim Hakkı Aşkar - 22. Dönem AKP Afyon Milletvekili

Av. M. Ali Bulut - AKP eski Maraş Milletvekili ve Anayasa Komisyonu üyesi

Av. Bülent Tüfekçi - AKP’nin Gümrük ve Ticaret Bakanı

Av. Halil Ürün - RP kayıp trilyon davası sanığı, AKP eski Afyon Milletvekili

Av. Mevlüt Uysal - AKP İstanbul Başakşehir Belediye Başkanı

Av. Nevzat Er - Eski AKP eski Eminönü Belediye Başkanı

Av. Suat Altınsoy - AKP Konya İl Başkanı Yardımcısı

Av. Tayfun Karalı - İstanbul Büyükşehir Belediyesi Darülaceze Müdürü

Av. Ferruh Aslan - İstanbul Büyükşehir Belediyesi Basın Yayın Müdürü

Av. İbrahim Kök - AKP Elazığ Milletvekili Aday Adayı

Av. Ali Aşlık - Eski AKP İzmir İl Başkanı ve 2011 seçimi milletvekili

Av. Bedrettin İskender - AKP Ümraniye Belediye Başkan adayı

Av. Ekrem Bedir - Sakarya AKP Hendek Belediye Meclis Üyesi

Av. Faruk Gökkuş - AKP Kâğıthane Belediye Başkanlığı Aday Adayı

Av. Hasan Hüseyin Pulan - AKP İstanbul İl Disiplin Kurulu üyesi

Av. Hurşit Bıyık - AKP eski Trabzon İl Başkan Yardımcısı

Av. Reşat Yazak - Anadolu Ajansı Yönetim Kurulu Üyesi.

SİVAS’TA YAKARKEN SEYRETTİKLERİNİ 10 YIL SONRA İKTİDARA TAŞIDILAR

Gericiler, 1994 yerel seçimlerinde İstanbul büyükşehir belediyesini ele geçirdiklerinde sermaye siyasetine hâkim olan yaklaşım buydu: Demokratik seçimlerin gereğidir, katlanmak gerek.

Din ve dinsel örgütlenmeler Türkiye siyasetinde her zaman kendine yer buldu. Sadece sağ partilerde değil, zaman zaman sosyal demokrat devlet partisi CHP’de bile müftüler, tarikat temsilcileri kendilerine yer bulabildi.

İktidar olmanın önkoşullarından birisi yeterince çok tarikatın desteğini almak oldu. Adalet Partisi, ANAP, Doğru Yol Partisi gibi sağ ve merkez sağ partiler her zaman İslamcı örgütlenmelerle iş birliği içinde ve onlara alan açarak var oldu, iktidara sahip oldu.

1990’lı yıllara kadar gelen ve bu yıllar-

da da devam eden bir temel ilke ise İslamcıların iktidara destek olsalar bile hiçbir zaman iktidar sahibi olmalarıydı.

Türkiye sermaye sınıfı, dini kullanmaktan yönetemeyeceğini biliyordu ama dinsel örgütlenmelere dümeni bırakmaya da hiç niyetli değildi.

1994 yerel seçimlerinde, ardından gelen ve Refah yol’a açılan 1995 seçimlerinde İslamcı Refah Partisi’nin yükselişini sermayenin akıldaneleri bu yorumla karşılamıştı: Siyasette ağırlık kazanabilirler ama hiçbir zaman tek başlarına iktidara gelmeyeceklerdir.

2002 yılında AKP tek başına iktidar olduğunda 180 derece dönerek söyledikleriyse, “Bir de onları deneyelim, onların da hakkıdır” oldu.

Sermaye sınıfı ve emperyalizm gericiliği her zaman kullanmış, her fırsat bulduğunda onun eline sopa tutuşturup solun, ilericiğin, emekçilerin üzerine salmaktan çekinmemiştir.

1993 Temmuz’unda Sivas’ta yaşanan

katliamın suç ortağı sadece sermayenin devlet yöneten kesimi, iç güvenlik bürokrasisi ve ordu değildir.

Sermaye sınıfı, Sivas yangınının çıktığı ortamı yaratmış, gericiliğin bağıra bağıra geliş karşısında sadece sola duyduğu kinle hareket etmiştir.

Şimdi ülkemiz İslamcı bir parti tarafından yönetiliyor.

Öte yandan bu partinin sermaye sınıfıyla bağları 1993 yılında olduğundan çok daha güçlüdür. Gericilik 27 yılda çok daha cüretkâr, çok daha başına buyruk, çok daha gözü kara bir güç olarak karşımızdadır.

Gericilik 27 yılda sermaye sınıfı ve emperyalizmle akordunu yapmış, kendisi daha fazla sermayeleşirken, sermayeyle çok daha barışık hale gelmiştir.

1993 yılında Sivas’ta gericiliğin ülkenin aydınlığını yakmasını seyretmişlerdi.

27 yıl sonra bu karanlık kundakçılarla kaderlerini bütünüyle birleştirmiş durumdadırlar.

Bu düzende gelecek yok!

Yaşamını, halkını aydınlığa çıkarmaya adanmış bir aydın:

AZİZ NESİN

• Sf 3

NE DEMİŞLERDİ?

Demirel, Çiller, Mesut Yılmaz... Düzen siyasetinin farklı yüzleri 2 Temmuz katliamını, halk ve aydınlık düşmanı sözlerle selamlamış, katliamcılara özürler bulmuşlardı. • Sf 2

2 TEMMUZ 1993’TE NELER OLDU?

Cumhuriyet tarihinin en karanlık, en kanlı sayfalarından birine tanıklık etti 2 Temmuz 1993. Pir Sultan Abdal etkinlikleri için Sivas’a giden aydınlar, gericiler eliyle organize edilen kanlı bir katliamın kurbanı oldular. O gün katliamın altına imzasını atanlar, yıllar sonra AKP ile karşımıza çıkacakları... • Sf 2

2 TEMMUZ: NELER OLDU?

CAFER ERÇAKMAK: NE YAŞAR, NE YAŞAMAZ!

Katliamla ilgili davada yargılanıp cezalar alan ve fakat kaybolduğu için cezasını çekmeyen isimlerden biri Cafer Erçakmak'tı.

Temel Karamollaoğlu'nun canla başla savunduğu bu katliamcı, kâğıt üstünde "kırmızı bültenle" aranıyordu ve Fransa'da olduğu söyleniyordu. Oysa Erçakmak'ın Sivas'ta olduğu ve bu kentte yıllarca yaşamaya devam ettiği, ölünce de "gizlice" gömüldüğü ortaya çıktı.

Üstelik mezar müdürünün itiraf ettiği üzere, polislerin de Erçakmak'ın cenazesinden haberi vardı ve ortada "gizli" olan bir şey de olmadığı görüldü. Önce katliamda rol almış, sonra korunmuştu Erçakmak. Öldüğünde de polis nezaretinde gömülmüştü.

Yine katliamın bir başka sanığının yine kâğıt üstünde arandığı söylense de Türkiye'de evlendiği, ehliyet aldığı, askere bile gittiği ortaya çıktı. Yani katliamcılar bizzat ülkeyi yönetenler tarafından "gizli gizli" korunmuştu.

NE DEMİŞLERDİ?

Katliam sırasında ve sonrasında ülke yönetiminde olanların söylediklerini hatırlamakta yarar var.

TANSU ÇİLLER, BAŞBAKAN: Sivas Katliamı sırasında iktidarda olan DYP-SHP koalisyonunun başbakanı Tansu Çiller'in "Çok şükür, otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir" sözleri hiç unutulmadı. Çiller'in katliamın hemen ardından yaptığı açıklama "Çok şükür, otel dışındaki halkımız bu yangından zarar görmemiştir. Halktan kimsenin burnu kanamamıştır ve ölenler de çıkan yangından boğularak ölmüşlerdir. Olayı bu kadar büyötmek yanlış, bir futbol maçında da bu kadar insan ölebilirdi." şeklin-deydi.

SÜLEYMAN DEMİREL, CUMHURBAŞKANI: Güvenlik güçlerine ve yetkililere yönelik ihmal-karlık eleştirilerine karşı "Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya

getirmeyiniz" diyerek ilgilileri uyardı. Yaşananları, "Olay münferittir. Ağır tahrik var. Bu tahrik sonucu halk galeyana gelmiş... Güvenlik kuvvetleri ellerinden geleni yapmışlardır... Karşılıklı gruplar arasında çatışma yoktur. Bir otelin yakılmasından dolayı can kaybı vardır" diye yorumladı.

TEMEL KARAMOLLAOĞLU, SİVAS BELEDİYE BAŞKANI: Karamollaoğlu, saldırgan kitle Madımak Otel'i'nin önündeyken yanlarına gittiğinde, "Mücahit Temel" sloganlarıyla karşılandı. Karamollaoğlu'nun toplanan gerici kalabalığa yaptığı konuşmada sarf ettiği bir söz katliamın habercisiydi aslında: "Bir defa şöyle bir fatiha okuyalım. Şunların ruhuna el fatiha diyelim"

ERDAL İNÖNÜ, İKTİDAR ORTAĞI OLAN SHP'NİN GENEL BAŞKANI: Olayın ardından "güvenlik güçlerimizin özveriyle vatandaşlarımızın daha fazla

zarar görmesi engellenmiştir" dedi. Madımak Otel'i'ndeki Aziz Nesin'le telefonla görüşerek "en kısa zamanda takviye güç gönderileceğini, kimsenin kılına dahi zarar gelmeden kurtarılacağını" söylemişti. Eleştirileri "Ne yapayım, yetkim yoktu" diye yanıtladı.

AHMET KARABİLGİN, SİVAS VALİSİ: Karabilgin, "Birçok yerden yardım istedim. Yardım iş işten geçtikten sonra geldi. Taleplerimi dikkate almayanlara dokunulmadı" dedi.

FEHMİ KORU, ZAMAN GAZETESİ YAZARI: Böyle yazdı: "Komik hikâyelere imza atan yazar Aziz Nesin, bu defa izleri uzun yıllar kalacak bir trajedinin kahramanı oldu. Sivas'ta ilk elde 35 kişinin ölümü, çok sayıda kişinin de yaralanmasıyla sonuçlanan arbede, onun merkezinde bulunduğu yoğun tahriklerle meydana geldi."

HÜRRİYET GAZETESİ, BASININ AMİRAL GEMİSİ: Katliam için uygun gördüğü başlık buydu: Sivas'ta Aziz Nesin isyanı

KARANLIKTA SAKLANANLAR

-Cuma namazından çıkan tarikatçı yobaz güruhuna sadece göstermelik bir polis barikatıyla müdahale edildi. Bu müdahale olayların daha da büyümesine neden oldu. Ama eylemci grup küçükken müdahale etmeyen komiserin ismi açıklanmadı; hakkında soruşturma açılmadı.

-Kalabalık henüz 3 bin kişiyken, olaylara müdahale etmesi için bölgeye sadece 33 asker sevk edildi. Böylesine büyük bir olayda bölgeye sevk edilen asker sayısına kimin karar verdiği sır olarak kaldı.

-Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu'nun yaptığı konuş-

ma sonucu dağılan grubu, yoldan çevirip Madımak Otel'i'ne kimin yönlendirdiği asla bulunamadı. Temel Karamollaoğlu'nun adı davaya dahil edilmedi.

-Bölgeye sevk edilen ikinci ve daha kalabalık olan askeri birlik, Madımak Otel'i yerine Hükümet Meydanı, Ordu Evi ve kuyumcuları korumak üzere konuşlandı. Bölgeye sevk edilen askerlere bu emri kim verdi sorusu asla yanıtlanmadı. Emri veren komutanın ismi açıklanmadı. Kalabalığın arasına bir askeri birlik giriş yaptı. Fakat bir albay araçtan inip göstericilerle konuşup araca geri bindi. Bunun

arkasından birlik geri çekildi. Göstericilerle konuşan albayın ismi açıklanmadı.

-Sivas Valisi, Madımak Otel'i'nin önünde araçlar yanmaya başladığı anda itfaiyenin bölgeye derhal gitmesi yönünde talimat verildiğini fakat itfaiyenin isteksiz olduğunu açıkladı. Mahkemede hiçbir itfaiye eri görevi ihmalinden yargılanmadı.

-Olayın kilit ismi olarak nitelendirilen, dönemin Sivas Belediye Meclisi Üyesi Cafer Erçakmak'ın Aziz Nesin'i tanıması ve sözlü saldırısının ardından, Nesin'i itfaiye merdiveninden aşağı atan itfaiye eri bulunamadı.

Cumhuriyet tarihinin en karanlık, en kanlı sayfalarından birine tanıklık etti 2 Temmuz 1993. Pir Sultan Abdal etkinlikleri için Sivas'a giden aydınlar, gericiler eliyle organize edilen kanlı bir katliamın kurbanı oldular. O gün katliamın altına imzasını atanlar, yıllar sonra AKP ile karşı-mıza çıkacaktı...

NELER OLDU?

Sivas'ta Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin çağrısıyla Pir Sultan Abdal etkinliklerinin dördüncüsü düzenlenecekti.

1 Temmuz - 4 Temmuz tarihleri arasında yapılacak etkinliklere, Muhlis Akarsu, Metin Altıok, Behçet Aysan, Asım Bezirci, Nesimi Çimen, Aziz Nesin, Hasret Gültekin, Asaf Koçal, Edibe Sulari gibi isimler katılacaktı.

Etkinlik için hazırlıklar sürerken bugünün gericilerinin "piyasaya" çıkmasına aracılık eden Milli Görüş Vakfı öncülüğünde saldırı hazırlıkları da başlamıştı.

Ülkeyi yönetenler seyrediyor ve hatta destek veriyor, gericiler kente çevre illerden yığınak yapıyordu.

Gericiler saldırıların hedefinde Aziz Nesin vardı.

AÇIK AÇIK KATLİAM BİLDİRİSİ DAĞITILDI

Etkinlikten iki gün önce şeriatçı grup "Müslüman Kamuoyuna" diye bildiri dağıtıyor, şunları söylüyordu:

"Dünyanın bazı bölgelerinde şeytan ve onun yandaşları olan emperyalist kâfirler, dinimize ve mukaddes değerlerimize dil uzatmaktadır. Bunun başını ise satılmış, mürted Salman Rüşdi köpeği çekmektedir. "Salman Rüşdi köpeği Müslümanlar"ın çok az olduğu kâfir bir ülkede korkudan sokağa çıkmaya bile cesaret edemezken, onun yerli uşağı Aziz Nesin köpeği, yanında kendisiyle beraber bir ekiple birlikte, şehrimiz Valisi tarafından davet edilip, şehirde adeta Müslümanlar'la alay edencesine gezilmektedir. Kâfirler şunu iyi bilmeli ki: İslam'ın Peygamberi'ni ve kitab'ın izzetini korumak için, bu uğurda verilecek canlarımız vardır. Gün, Müslümanlığımızın gereğini yerine getirme günüdür. Gericiler, kentte bildiri dağıtıp açık bir katliam çağrısı yaparken, yerel basın da etkinliğe katılacak aydınları hedef alıyordu.

Kısacası o güne gelirken hem ülkeyi yönetenler hem de Sivas'taki devlet görevlileri neler olabileceğinin farkındaydı.

Seyrettiller; gerici, katliamcı güruha yol verdiler.

SALDIRI CAMİ ÇIKIŞINDA BAŞLADI: HEYKELLER PARÇALANDI, 'ŞERİAT İSTERİZ' DENİLDİ

2 Temmuz'a gelindiğinde yine organize bir şekilde cuma namazından çıkan gerici grup önce etkinliğin düzenlendiği Kültür Merkezi'ne saldırdı.

Saldırı püskürtüldü ancak gerici güruhun sayısı daha da arttı.

Bu sırada Kültür Merkezi tahliye edildi. Gericilerin sayısı olaylar sürerken giderek çoğaldı, etkinliklerin düzenlendiği merkeze bir saldırı daha düzenlendi.

Artık Sivas'ta kontrol onların elindeydi. Şeriatçı güruh gözü dönmüş bir şekilde önce kentteki Pir Sultan Abdal heykelini parçaladı, sonra da Mustafa Kemal Atatürk heykelini yıkarak yerlerde sürükledi.

Artık dillerinde "Şeriat isteriz" sloganları vardı.

Hatırlatalım, o tarihte Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Tansu Çiller, Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü, İçişleri Bakanı olan Mehmet Gazioglu, Sivas Valisi Ahmet Karabilgin, Sivas Belediye Başkanı da Temel Karamollaoğlu'ydu.

HEPSİ SEYRETTİ...

Sivas'ta şeriat isteyenler Madımak Otel'i önünde binler olmuş, otele sığınan Türkiye'nin aydınlık insanlarını hedef alıyordu, oteli yakma çağrıları yapıyordu. Yurttaşların her eyleminde binler olup halka ölçsüzce saldıran Emniyet o gün bir avuç polisi seyirci niyetine otel önüne gönderiyor, ordu da seyircilikte polisle yarışıyordu.

Saatlerce binayı taşladılar, oteli yakma girişiminde bulundular ve herkes seyretti. Madımak'ın içindeki aydınlar, gençler ellerinde yangın söndürücüler, kapılara kurdukları barikatlarda saatlerce ölüme karşı, gericilere karşı mücadele ettiler.

İddiaya göre, Sivas Valisi defalarca Başbakan ve İçişleri Bakanıyla görüştü, takviye istedi. Gönderilen ise birer avuç polis oldu. Sivas'ta 6 bin kişilik tugay komutanlığından olay yerine gönderilen asker sayısı 50 civarındaydı sadece.

Onlar seyretti, şeriatçı grup oteli ateşe verdi.

Yine seyrettiller. Otelin çatı katına çıkan Aziz Nesin, saatler süren saldırının ardından itfaiye merdiveninden aşağı inerken merdivenden aşağı atıldı, linç girişiminden son anda kurtuldu.

Nesin kurtulmuştu ancak o gün Türkiye 33 aydınını kaybetti.

İki otel emekçisi de katliam sırasında yaşamını yitirdi.

KATLİAMCILAR KORUNDU

Sivas'ta ülke tarihinin en kanlı sayfalarından birine imza atan gericiler, 2 Temmuz 1993'ten bu yana hep korundu, kollandı.

Göstermelik yargılamalarda Sivas'ta katledilen aydınlar suçlandı, katliamın en önemli sanıklarının sözde "kırmızı bültenle" aranırken Türkiye'de evlendiği, askere gittiği, ehliyet bile aldığı ortaya çıktı, sanıkların avukatlığını AKP'yi kuranlar üstlendi ve sonunda dava AKP iktidarında zamanaşımından düşürüldü.

26 Aralık 1994 Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi kararında sanıklara oldukça komik cezalar verilmiş (22 sanık hakkında 15'er yıl, 3 sanık hakkında 10'ar yıl hapis cezası), kararda adeta katliamcılar değil Aziz Nesin suçlu ilan edilmiş, katliamcılara haksız tahrik indirimi verilmişti.

O günden sonra verilen uzun mücadelelerin ardından 2001'e gelindiğinde katliam "Cumhuriyete karşı örgütlü kalkışma" olarak tanımlandı ve 33 kişiye ölüm cezası verildi.

Ancak aradan geçen yılların ardından katliamın faileri ortadan kayboldu.

Yaşamını, halkını aydınlığa çıkarmaya adanmış bir aydın: AZİZ NESİN

“Ben bugünkü yerimi –ki halkımın gönlündedir ve en yüce yerdir- bugünkü adımları ve konumumu, işçi sınıfımızın ve halkımızın hizmetinde, hiçbir çıkar ummadan, hiçbir ödün vermeden –hatta halka bile ödün vermeden-, yazdıklarımın zaman içinde doğrulanması gibi en gerçek sınavlarla geçmiş, namuslu bir savaşın sonunda, hem de söke söke kazandım ve hep bu yolda yürüyüp tükeneceğim” (Aziz Nesin)

Emperyalist paylaşım savaşının ortasında hayata gözlerini açar Aziz Nesin. İşgali, Anadolu’da ateşlenen kurtuluş mücadelesini görür o çocuk gözleri. İstanbul’da İngiliz himayesinde hüküm süren saltanatla ve o saltanatın halkın üzerine boca ettiği karanlıkla da çocukluk yıllarında tanışır. Sonra bağımsızlık, Cumhuriyetin kuruluşu ile Anadolu’ya yayılan aydınlık...

Aziz Nesin’in yaşamı Cumhuriyet tarihine tanıklıktır. Geçen on yıllar içinde Cumhuriyet’in kazanımlarının nasıl tek tek yok edildiğine de tanıklıktır. En çok da Cumhuriyet’in başlattığı aydınlanmanın Anadolu’nun yoksul halkından nasıl kaçırıldığını görür ve dert eder. Dert eder ve hayatını halkının aydınlanması mücadelesine adar. Sadece yazdıkları, söyledikleri ile değil, yaşamı ve duruşu ile de hep bunun kavgasını verir ömrü boyunca.

Gericiğin aydınlık düşmanı yüzü ile karşı karşıya gelişi, 1940’lı yıllarda çalıştığı Tan Gazetesi’nin o dönemin iktidarı eliyle yönlendirilen faşist gerici bir grup tarafından basılmasıdır. Aynı yıllarda Aziz Nesin, Sabahattin Ali ile birlikte Marko Paşa isimli mizah dergisini çıkarır. Aziz Nesin’in gerçekleri söylemekten çekinmeyen, halkı uyaran, sömürücü asalakları ve iktidarlarını tüm çıplaklığı ile gözler önüne seren aydın tavrı ile halk o yıllarda tanışır. Aziz Nesin, halkını aydınlatma ve uyarma sorumluluğu ile üretmektedir. Herkesin anlayabileceği sadelikte bir dille ama büyük bir zekanın hüneri incelik ve gelişkinlikle yazar. Doğruyu söylemekten ve göstermekten hiç vazgeçmez, milim geri adım atmaz. 1955 yılı 6-7 Eylül olaylarında bir kez daha sermaye iktidarının gerici yüzüne tanıklık eder ve iktidarın hışmına uğrar.

Hayatını ve emeğini halkına adanmış bir aydın olarak Aziz Nesin eşit ve özgür günlerin umudu ile yaşamış ve halkının bu günlere bir an evvel ulaşması için mücadele etmiştir hep. Türkiye’de eşitlik ve özgürlük mücadelesinin en önemli değerlerinden biridir.

12 Eylül faşist askeri darbesi sonrasında tüm ülkeyi zifiri bir karanlık kaplamışken ilk ve en güçlü çığlığı atan aydınlardan biri olur Aziz Nesin. 1984 yılında Aydınlar Dilekçesini imzaya açan aydınlardan en başındadır. Akıyla, yüreğiyle ve elbette mizahı ile meydan okur darbecilere.

Türk İslam sentezi adı altında ülke gericiliğe teslim edilirken yine Aziz Nesin vardır gericilikle kavga edenlerin en ön sırasında. Daha 90’lı yılların başında aydınları ve halkı uyarır, harekete geçmeye çağırır. Bahriye Üçoklar, Turan Dursunlar, Uğur Mumcular katledilmekte, Türkiye’de gericiilik emperyalizmin ve sermaye iktidarının onayı ile aydınlık ne varsa hepsini yok etmekte ve yayılmaktadır. Halkın aklına, emeğine büyük bir saldırdır yaşanan ve Aziz Nesin daha baştan bu kuşatmaya boyun eğmeyeceğini ilan eder yine. 2 Temmuz’da yaşanan katliamın hedefinde Aziz Nesin vardır. Ama asıl hedef bu boyun eğmeyen aydın duruşu ve taşıdığı halkçı aydınlanmacı değerlerdir.

Aziz Nesin buna da boyun eğmez. Yüreği yanar, ömründen ömür gider ama halkına bağlılığından, onu aydınlatma sorumluluğundan milim geri basmaz.

SAHNEDE GERİCİLER, SAHNE ARKASINDA SERMAYE

Sivas katliamı, mezhepçi dinci gerici bir söylemle Aleviliği ve bu ülkenin bütün ilerici ve özgürlükçü birikimini hedef almıştı. Katliamdan günler önce camilerde düzenlenen kapalı toplantılar, Aziz Nesin başta olmak üzere şenlik katılımcılarına saldırılan bildiriler ortada.

Bütün bunlar, katliamın devletin bilgisi dahilinde ve son derece planlı bir biçimde hayata geçirildiğini göstermektedir.

Katliamı gerçekleştiren gericilerin bir kısmı bu planın bir parçası olarak o gün Sivas’ta aktif rol oynadı.

O gün oraya toplanan gerici grup, tarihsel düşmanı saydı-

ğı Türkiye aydınlarını katletme fırsatını büyük bir haz duyarak kullandı. Alevlere bakarak sloganlar attılar, tekbir getirdiler, önlerine düşen Aziz Nesin’i linç etmek için birbirleriyle yarıştılar.

Emperyalizm ve Sermaye içinde bu katliamın iki anlamı vardı:

İlki Türkiye ilericiliğinin gücünü test etmek ve direncini kırmaya, onu geriletmeye dönük şiddetli bir müdahalede bulunmak.

Diğeri ise Türkiye gericiliğinin biraz daha cesaretlendirilmesi ve bir güç gösterisi olarak bu katliamın değerlendirilmesi.

SİVAS ACISI / AZİZ NESİN

Ben tanırım
Bu bulut bizim oranın bulutu
Hemşeriyiz ne de olsa
Benim için kalkmış ta Sivas’tan gelmiş
Yurdumun bulutu
Başımın üstünde yeri var

Ben bilirim
Bu rüzgâr bizim oranın rüzgârı
Hemşerimiz ne de olsa
Benim için kopup gelmiş yayladan
Yurdumun rüzgârı
Kurutsun diye akan kanlarımızı

Ben anlarım
Bu acı bizim ora işi, hançer acısı
Bir ülkedeniz ne de olsa

Aynı dili konuşsak da
Anlamayız birbirimizi
Hançerin nakışı
Tanıdım acısından, Sivas işi

Ben duyarım, duyumsarım
Bizim oranın sızısı bu
Binip kara bir buluta Sivas ilinden
Sivas rüzgarında uçup gelmiş
Helallik dilemeye

Ey yüreğimin onmaz acıları
Ey beynimin dinmez sancıları
Suç ne bende, ne de sende
Ne de olsa yurttaşımın
Kapalı da olsa bütün vicdan kapıları yüzüme
Bilmelisin, bir yerin var can evimde

PSAKD eski genel sekreteri Atilla Özdemir ‘SİVAS KATLAMI SİYASİ BİR OLAYDIR’

Sivas katliamının ardından farklı kesimlerce dile getirilenler, farklı amaçlara hizmet etti. “Yakanların” değil “yakılanların” tarafında olmak her zaman doğruyu söylemek için yeterli olmuyordu. Katliam üzerine “bizim cephe” de karşılık bulabilen öyle sözler söylendi ki, katliamcılarının nerden cesaret aldıkları sorusunun yanıtları arasına girer bu.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği eski genel sekreteri Atilla Özdemir’le söyleştik.

Sivas katliamının failleri belli ama hedef aldıkları konusunda farklı görüşler var. Sizce katliam mezhepçi bir saldırı olarak mı tanımlanmalı? Yani olayların gelişmesine ve katliamcılarının görünümüne bakarak “hedefte aleviler vardı” mı demeliyiz?

Sivas katliamı siyasi bir olaydır. “Alevileri hedef alan bir katliamdır” de-yip kenara çekilmek, sadece mezhepçi bir katliam olarak değerlendirmek meseleyi eksikli kavramak olur kanaatindeyim. Kaldı ki katliamda hayatını kaybeden 33 canın neredeyse yarısından fazlası, Alevi de değil.

PSAKD genel merkezinin organize ettiği ve o günler için Sivas’ta tabiri caiz ise bir avuç aydınlık yüzlü insanı bir araya getiren etkinliklere yönelik gerici kalkışma, kalkışmada gerici grubun kullandığı sloganlar, Pir Sultan heykelinin yerlerde sürüklenmesi, saatlerce süren olaylara devletin güç yetirememesi... Bunların hepsi birlikte değerlendirilmeli.

Tersi yöndeki değerlendirmenizi

de sormak istiyoruz. Başka bir açıdan da katliamın aslında alevi toplumunu hedef almadığını, bir mezhep çatışmasını kızıştırmak amacı taşıdığını ama burada da hedefin aleviler olmadığını düşünönerler var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Toplumsal algıda Sivas katliamı Alevilere yönelik bir katliamdır doğru, ancak eksik. Alevilerle Sünniler arasında bir alacak -verecek davası, arazi anlaşmazlığı davası olmadığına göre katliamı tertipleyen kesimlerin aleviler üzerinden tüm Türkiye’ye iletmeye çalıştıkları bir mesajın olması gerekir. Aklı yüzü ve yüreği toplumsal olarak ileriye bakanların, laiklerin, cumhuriyetçilerin, eşitlik ve özgürlük isteyenlerin diz çöküp boyun eğmesi istenmiştir.

1978 Maraş katliamı nasıl ki sadece “biraz alevi katletmek” için yapılmadıysa, Sivas da sadece bir mezhep çatışmasının parçası olarak tezgahlanmadı. Hedef ne, hedef gericiliğe öykünme. Daha geri bir toplumsal düzen ve onun toplumsal tabanının genişletilmesi... Hedef bunlar.

Yıllar sonra 2 Temmuz katliamının bir provokasyon olduğu, o gün yaşanan olaylara katılanların da provokasyona getirildikleri yolunda savlar, aradan uzun bir zaman geçtikten sonra dillendirilebildi. Hatta bunların bir kısmı katliamcılarının saldırdığı kimseleri sorumlu tuttu, aydınların barış içinde yaşayan Alevilerle Sünnileri birbirine karşı kışkırttıklarını söyleyenler oldu. Bu konuda ne diyeceksiniz?

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği’nin

adını aldığı ozanın yaşadığı ilde yapmayı planladığı bir dizi kültürel etkinlik, günler öncesinden çıkarılan yerel gazeteler ve dağıtılan bildirilerle hedef haline getirilmiş ve etkinliğin katılımcıların sistemati olarak örgütlü gericiilik tarafından taciz edilmiştir. Bir kere provokasyon olarak adlandırılacak bir şey varsa budur.

Yoksa koltuk sevdalısı kasaba siyasetçilerinin ve bazı iktidar yandaşları dernek yöneticilerinin meseleyi siyaseten kavramaktan uzak ucuz yollu provokasyon yorumları ve “aman provokasyona gelmeyelim” mealinde-ki siğ değerlendirmeleri, eğer duygusalıktan ya da saflıktan kaynaklanmıyorsa kötü niyetlidir. Meseleyi çarpıtmaya yöneliktir. Kışkırtılmış gerici grühtaki benzir taşıyan ya da eli sopalı sıradan saldırgandan, o gün kent, bugün siyasi parti yöneten kara molasına kadar tüm provokatörler ne yaptığını biliyordu. Laiklik karşıtı sloganlarından “Cumhuriyet Sivas’ta kuruldu, Sivas’ta yıkılacak” sloganlarına kadar. On yılların gerici birikimi vites yükseltiyor, bir alevi derneğinin kültür sanat etkinliği kana bulanıyor, Türkiye ise geriye gidiyordu.

Cumhuriyeti ve laikliği bir kez daha eşitlik ve özgürlük zemininde yeniden kuramazsak, bugün de zaten aynı mahallede yan yana barış içinde yaşayan Alevilerle Sünnilerin ya da Kürtlerle Türklerin egemen sınıfların çıkarları böyle gerektiriyor diye yeniden başka katliamlara uğramayacağını garanti si var diyemeyiz.

Sessiz kalma, dayanışmayı yükselt, örgütlen

KIDEM TAZMİNATI TEHLİKEDE

Emekçilerin en önemli kazanımlarından birisi olan kıdem tazminatı, fona devredilerek buharlaştırılmak isteniyor. Patronlar en az 45 yıldır işçilerin “ödenmemiş ücreti” anlamına gelen ve işçileri işten çıkarmada caydırıcı bir rol oynadığı için iş güvencesi niteliği de taşıyan kıdem tazminatından kurtulmanın hayallerini kuruyor. Bu öyle bir hayal ki; Vehbi Koç'a, 12 Eylül sonrasında Kenan Evren'e yazdığı mektupta, bizi “kıdem tazminatı belasından da kurtarın” dedirtmiştir.

Pandemi öncesinde etkilerini emekçilerin hayatında can alıcı bir şekil hissettiren ekonomik kriz, pandemiyle birlikte yeni bir boyut kazandı. AKP salgın sürecinde patronların yaşadığı kayıpları telafi etmek için büyük bir caba içine girdi. Bu dönemde patronları kurtarma formülleri olarak açıklanan paketlerin temel içeriğiye AKP'nin 18 yıllık özeti niteliğinde; İşçiden al, patrona ver!

İstihdam kalkanı adıyla ilan ettiği ve “esnek üretim biçimlerini geliştirerek istihdamı artırmak” şeklinde lanse ettiği teşvikleri içeren paketle, kıdem tazminatı bir kez daha tartışmaya açıldı. BES ile kıdem tazminatı fonunu entegre etme amacıyla “Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi” (TES) adı altında yeni bir fon yaratmayı hedefliyorlar. Bu düzenlemeyle birlikte kıdem tazminatı hakkımızı fiilen ortadan kaldıracak başka adımlar da atılıyor. Yakın zamanda TBMM'ye sunulması beklenen bir torba yasayla 25 yaş altında ve 50 yaş üstündeki işçilerin belirli süreli iş sözleşmeleriyle istihdam edilmeleri kolaylaştırılacak. Düzenleme bu işçi grubu için kıdem tazminatının sonu anlamına geliyor.

TKP Emek Merkezi, ilk başlarda gözlerden kaçan ve sendikaların da yeni yeni fark ettiği “belirli süreli iş sözleşmesi” tuzağına dikkat seçen “Kıdem Tazminatını 'Belirli Süreli İş Sözleşmesi' ile kaldırma girişimi” broşürünü yayınladı.

TKP: PATRONLAR HEP DAHA FAZLASINI İSTEYECEK

Kıdem tazminatı hakkını “Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi” adı altında bir fon kurarak yeniden düzenlemek ve sermayenin kullanımına açmak isteyen AKP bu konuda her ne kadar istahlı olsa, patronlar şu an konuşulan formüle çok sıcak bakmıyor. Erdoğan'ın Türk-İş, Hak-İş, TİSK ve TOBB temsilcileriyle yaptığı toplantıda, sendikaların yanı sıra patron örgütlerinin de düzenlemenin şu an için konuşulan haline karşı çıktıkları biliniyor.

Patronların TES'e karşı çıkma gerekçeleri ise çok basit, patronlar hiçbir koşulda ceplerinden para çıksın istemiyorlar. Ancak gerçek şu ki, cin şişeden çıktı! Patronları memnun edecek formül bulunana kadar kıdem tazminatı gündemi emekçiler için hep sıcak olacak.

Türkiye Komünist Partisi de yaptığı açıklamayla bu tehlikeye işaret ederek sessiz kalmama çağrısı yaptı. TKP patronların kıdem tazminatı yalanlarına dur demek için örgütlenmeye ve dayanışmaya çağırıyor.

“Kıdem tazminatı hakkımıza yeni bir saldırı hazırlığındalar. Kıdem tazminatı fonu adı altında tazminat hakkımızı elimizden almaya çalışıyorlar. Yetmiyor, belirli süreli iş sözleşmeleri ile kıdem tazminatı hakkımıza el uzatmaya kalkıyorlar. İşçinin cebine para girmesin diye türlü numaralar, yeni icatlar yapıyorlar.

Yeni saldırının adı belirli süreli iş sözleşmesi. Çalışma düzenimizi daha da esnekletmek istiyorlar. Biz bunu biliyoruz. Ne zaman kriz dönemi olsa, işsizlik artsa, patronlar ve onları temsil eden

iktidar işçilik maliyetlerini azaltmak için bizim haklarımızı elini uzatıyor. Bahaneleri hazır: işsizliği azaltmak. Oysa işsizlik arttı, artıyor.

Yine bir ekonomik kriz dönemindeyiz. Bu kez krize salgın hastalık eşlik ediyor.

Ve iktidar değişmeyen planını devreye almaya çalışıyor: Patronların kârlarında azalma olmasın diye işçinin cebine el uzatmak.

Gündemlerinde Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi adı altında kıdem tazminatının fonla tasfiyesi ve belirli süreli sözleşmelerle 25 yaş altı ve 50 yaş

üzeri işçilerin kıdem tazminatının tümünden ortadan kaldırılması var. Bir taşla iki kuş vurmak istiyorlar. 25 yaş altı, 50 yaş üzeri işçilerin belirli süreli sözleşme ile çalıştırılması kıdem ve ihbar tazminatının bu işçiler için ortadan

kaldırılması anlamına gelecek. Emeklilik daha da zorlaşacak. Sermaye sınıfının iktidarı bu işte...

Oysa işçiden, halktan yana bir iktidar olsaydı, işçilerin çıkarını korur, işçilerin insanca yaşayacağı şartları sağlardı. İşçiden yana iktidar, üretimin devam etmesi için işçinin hakkını elinden almayı düşünmezdi. Kriz fırsatçılığı yapmaz, krizin bedelini emekçilerin omuzlarına yüklemeydi. İşçiden yana iktidar kurmazdan,

işçilerin gün yüzü görmeyeceği ortadadır. Emeğe yönelik saldırılara karşı koymanın tek yolu işçilerin mücadelesidir. Mücadele eden kazanır, hakkını alır; tarih bunun örnekleriyle doludur.

Kıdem tazminatını güvence altına alacağını söyleyenlerin yalanlarına karşı alın terine sahip çıkmak için, geleceğini patronların ellerine bırakmamak için,

**Sessiz kalma
Dayanışmayı yükselt
Örgütlen!**

TKP EMEK MERKEZİ BROŞÜRÜNDEN

TKP Emek Merkezi tarafından yayınlanan “Kıdem Tazminatını 'Belirli Süreli İş Sözleşmesi' ile kaldırma girişimi” adından da anlaşılacağı üzere kıdem tazminatının nasıl sinsi bir yolla gasp edilmesinin amaçlandığını anlatıyor.

Broşürde, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilen işçilerin en önemli dezavantajının kıdem ve ihbar tazminatlarını hak edemiyor ve iş güvencesi hükümlerinden yararlanamıyor olduğunun altı çiziliyor.

“Esnek çalışma yoluyla daha çok kişinin istihdamının sağlanmasının amaçlandığı” iddia edilen düzenlemede asıl istenenin, işçilerin güvencesiz, kıdem ve ihbar tazminatlarından yoksun şekilde çalıştırılabilmesinin

önünün açılmasının olduğunu belirten broşür, iş piyasasında daha zor koşullarda mücadele etmek zorunda kalan 25 yaş altı ve 50 yaş üstü işçilerin yeni düzenlemeyle çok daha kötü ve güvencesiz şartlarda dönemlik çalışmaya mahkûm edileceğini söylüyor.

Arabaşlık: Düzenleme bir taşla iki kuş vuruyor

Broşür, belirli süreli iş sözleşmelerinin dezavantajları ve işçi sınıfını bekleyen tehlikeleri özetledikten sonra planlanan düzenlemenin TES tartışmalarının gölgesinde yürütülerek dikkatlerden kaçırıldığını, ayrıca hem esnek çalışma düzeni için önemli bir zafer hem de kıdem ve ihbar tazminatı başta olmak üzere hak gaspları yolu ile bir taşla iki taş vurduğuna işaret ediyor.

